

Zondag Judica **doe mij recht o God**

Wie kent niet die roep in zichzelf op bepaalde momenten in het leven:

 Doe mijn recht, want de vijand belaagt me,

De vijand in de zin van ziekte, dood, depressie, werkeloosheid, eenzaamheid, tegengestelde meningen, ontslag, noem maar op. Dit is de roep van de mens aan God, de mens in nood.

De mens die smacht naar rust, naar inzicht, naar een verandering, naar uitzicht.

De mens die op de rustiger momenten ook weet heeft van de ziel die zijn rust vindt bij God.

Hij die tegen zichzelf zegt: wat ben je toch onrustig ziel, vestig je hoop op God.

Deze mens die leeft met God heeft er weet van dat op de momenten van onrust, van leed hij ook zijn oog gevestigd mag houden op God. Ook aan deze mens met God gaat het leed van het leven niet aan hem voorbij. En daarom zijn roep naar God: doe mij recht.

In je eigen nood mag je eten bij wie je terecht kunt. Bij God. En ook de nood van de samenleving mogen we bij God brengen: God doe recht aan de mens die de weg in het leven is kwijt geraakt,

Doe recht aan de mens die de snelheid van het leven niet bij kan benen,

Doe recht aan de mens die uitzichtloos lijdt

Doe recht aan de mens die zich niet gekend voelt,

Die zich niet gezien voelt door de medemens,

Die geen de buur naast zich heeft.

Doe recht aan de mens die niet langer welkom is op zijn werk

Doe recht aan de hongerenden in landen met extreme droogte,

Waar door geweld de mensen op de vlucht zijn,

Waar het onveilig is,

Doe recht aan een eerlijke verdeling van brood en water

Met de roep aan God: doe mij recht, doe de kleine en de grote wereld recht,

Is het ook een roep aan onszelf:

Wij mensen die de handen en voeten van God zijn: doe recht aan de wereld om ons heen.,

Als wij week in week uit de nood van de wereld bij God brengen, maakt ons dat medeplichtig om te werken aan die nood. De nood dichtbij en veraf. Niet alleen de nood veraf,

Alleen bezig zijn met de nood veraf zou het gevoel kunnen geven, daar kan ik behalve aan giro 555 geven, niet zoveel aan doen.

Als we God roepen aanwezig te zijn bij de nood dichtbij in de eigen kleine wereld waarin wij leven

Is dat tegelijk een oproep om zelf in de samenleving aanwezig te zijn.

Met onze aandacht en een goede verdeling van brood en water. Om een goede buur te zijn!
Om een maatje te zijn voor iemand die het een tijd(je) zwaar heeft.
Om daar niet voor weg te lopen, maar om er langdurig voor de ander te zijn.
Om de ander te helpen om het uit te houden met het lijden dat hem treft

In het lijden, in zware tijden helpt het echt als er iemand naast je komt zitten en vraagt:
Gaat het? Of hoe gaat het met je?

- Geef de moed niet op

Dat is wat God tegen het volk zegt als ze moedeloos voor de Rietzee staan.

Het is alsof God zegt: Ik ga heus verder met je. Ik laat je niet hier in je eentje modderen en de volgende hobbel die genomen moet worden die nemen we samen.

De wolkkolom overdag/de vuurkolom 's nachts plaats ik tussen jullie en de Egyptenaren, aan de ene kant maakte de wolk duisternis en aan de andere kant verlicht de wolk de weg die de Israëlieten gaan.

Voor de Israëlieten is dit een bescherming. Voorop staat Mozes en de engel en de wolk en vuurkolom die de weg wees, is op het spannende moment de bescherming tegen het kwaad.

Ook in zware tijden blijven verblijven in de bescherming van de Eeuwige

Onder Zijn vleugels zijn we wel bewaard.

Dat geldt ook voor ons kerk zijn : houd goede moed. Kijk eens hoe mooi het is dat we hier samen zijn en vieren en straks na de dienst na kunnen denken over onze gemeente den Haag West.

Houd goede moed ook al verdwijnen er kerken, zijn er al veel dierbare kerkplekken verdwenen.

De generatie die na de jaren 50 de kerk heeft opgebouwd moet ook nu mee werken en mee maken dat hier en daar kerken gesloten moeten worden. Dat valt niet mee.

Het is niet zo dat er door alle kerksluitingen er geen mogelijkheden meer zijn,. Er straks geen kerk meer zal zijn. Er geen toekomst voor de kerk meer is,

Die is er zeker wel. Misschien niet zoals we het gewend waren.

In ons eigen leven moeten we met het klimmen van de jaren ook dingen loslaten, kunnen we niet meer wat we konden, verliesmomenten, ja zeker

Maar in ons eigen leven kunnen er ook andere dingen voor in de plaats komen:

Onvermoede rust, tijd voor kleinkinderen, aandacht voor degene die je komt helpen verzorgen. Iets betekenen voor al die mensen die bij je over de vloer komen,

Dan is alle hulp geen 'last' maar ook een uitdaging!

Zo ook met de kerk in de toekomst. Kerk op een andere manier, in een andere vorm

De vorm die wij nu al jaren gebruiken is ook een vorm die ooit in een bepaalde tijd is ontstaan,

Misschien mogen ons kinderen en kindskinderen werken aan een nieuwe vorm van kerkzijn.

Waar God geprekeerd wordt!

Waarom veranderen vragen velen zich af? Ik hoor de vraag vaak.

Mede omdat we als samenleving aan verandering onderhevig zijn.

De tijd verandert, de taal verandert,

En in die veranderingen kunnen weer nieuwe vergezichten zichtbaar worden, nieuwe dromen

gedroomd worden, nieuwe wegen begaan worden!

Het Licht van Christus verlicht ons pad

De vuurkolom verlichtte het pad voor de Israëlieten

Jezus zegt: Ik ben het Licht voor de wereld. Wie mij volgt loopt nooit meer in de duisternis.

Onze Johannes lezing is een deel van een groter geheel. Het hoofdstuk begint met

de ontmoeting met de vrouw die op overspel is betrapt. De schriftgeleerden en farizeeën brengen

deze vrouw bij Jezus en testen Jezus. Volgens de wet moet deze vrouw gedood worden. Jezus zegt;

Wie zonder zonden is, werpe de eerste steen.

Niemand werpt, iedereen druipt af. En Jezus zegt tegen de vrouw: ga naar huis en zondig niet meer.

Daarna gaat Jezus door met zijn gesprek met de farizeeën en de schriftgeleerden, een gesprek in de

tempel, in het huis waar de farizeeën en de Schriftgeleerden werken, en zij de mensen leren hoe de

wetten te leven. als je de wet overtreedt volgt de straf op deze overtreding overeenkomstig de

wetten.

Jezus maakt aan deze werkers zichzelf bekend : Ik ben het licht voor de wereld, Ik ben van de Vader

In dat Licht laat Jezus het leven zien en dat is anders dan de geleerden uit de tempel het de mensen

leren. Jezus laat het Levenslicht schijnen op de starre wetten.

Hij zegt tegen de wetgeleerden: kijk eens in je eigen binnenkamer,

Leef jij in het Licht van God en met het Licht van God?

Tegenover de schriftgeleerden en farizeeën spreekt Jezus niet mild van toon.

En het gesprek dat gevoerd wordt is geen fijn gesprek.

En dat in de tempel, het huis waar mensen samen komen om God te dienen en van God te horen.
De plek waar de schrifgeleerden en farizeen werken. Op hun eigen plek worden ze aangesproken
door Jezus dat hun zicht op God en het leven niet altijd het goede zicht is.

Dat roept weerstand op bij de wetgeleerden, temeer dat ze zien dat er veel mensen naar Jezus
komen luisteren en zich door Hem laten dopen.

Jezus trekt veel mensen. Hun macht wordt minder

-op weg naar Pasen

Voor de mensen die aan Jezus lippen hangen is het een bevrijding

Zij drinken de woorden van Jezus in, er komen velen tot geloof

Door hun bevrijding kunnen ze weer horen, is er weer zicht op de toekomst
en komen ze uit de verlamme houding en gaan op pad.

Ze zien het om zich heen, blinden kunnen weer zien, doven horen en verlamden lopen! Het
onmogelijke mogelijk.

Zo wordt er op deze dag opnieuw een glimp zichtbaar van Pasen.

Het volk dat bevrijdt wordt uit de macht van Egypte

Jezus die laat zien dat Hij het licht voor de wereld is.

En wij, wij mogen leven in het Licht, leven in Gods bescherming

En tegelijk dragers van dat licht zijn.

Soms is het voor jezelf nodig om je daar weer over te herbezinnen, te herbronnen,

Of zoals de filosoof zegt, onder een boom gaan zitten nadenken, bezinnen.

Daar wordt je wijzer van.

Amen